

Diner de Corps van het Regiment Limburgse Jagers in Limburgs Schutterij Museum Steyl op 25 januari 2019

Luitenant-Kolonel Ralf Goossens,
Regimentsoudste Rob Querido,
Burgemeester Antoin Scholten,
Berend-Jan baron Van Voorst tot Voorst,
Zeer geachte Limburgse Jagers en overige militairen,
Dames en heren,

Vorig jaar dineerde u in kasteel Maurick,

in Vught, in Noord-Brabant...

Ach, ik snap dat wel...

U wilt ook wel eens buiten de deur eten...

En dáár moet u natuurlijk ook een beetje contacten onderhouden;
een beetje inburgeren;
een 'bietje' meedeinen met het *Brabantlied* van Guus Meeuwis... Overigens opgegroeid in het Zuid-
Limburgse Meerssen, maar dat even terzijde...

Maar vandaag – vanavond – eet u gewoon weer thuis, thuis in Limburg.

Al vroeg ik me héél even af of ik me nou zorgen moest gaan maken...

Dineren in het Limburgs schuttersmuseum...

... een prachtige plek, maar het zal toch geen hint zijn?

Een hint dat Limburg voortaan voor z'n bescherming en verdediging weer helemaal aangewezen is op onze
schutterijen?

Schutterijen waarvan we er weliswaar velen rijk zijn, maar die – hoe zal ik het zeggen – toch nét iets 'anders'
getraind zijn dan ons Limburgse Jagers...

Maar dat was toch écht maar heel eventjes hoor, dat ik me dat afvroeg...

...Want al wonen en leven de Jagers niet meer in ons midden, in geest en zeker in traditie blijven de Jagers
en Limburg natuurlijk 'eeuwig en echt' met elkaar verbonden.

Een traditie die u ook mooi stand houdt door nieuwe Jagers nog steeds in Limburgse steden te beëdigen.

Waarmee u ze in feite in het openbaar tot Limburger doopt. Ook zij die niet het voorrecht hadden geboren te worden in de mooiste provincie van het land...

Maar eigenlijk durf ik zelfs te beweren, dat we – ná het definitieve vertrek van de Jagers uit Limburg – nog meer naar elkaar toe zijn gegroeid. Elkaar veelvuldig bleven ontmoeten....

In uw huidige thuisbasis **Oirschot** waar we samen een oplossing vonden voor het monument voor gevallen Jagers, dat ook Limburg zo aan het hart blijft liggen...

... en waarvoor we samen toch wat Limburgs grondgebied wisten te veroveren op de Brabanders....

In **Maastricht**, waar u een vaandelgroet kwam brengen ter ere van de 150^e verjaardag van Limburg als unieke provincie van en in Nederland. Erg indrukwekkend...

En afgelopen zomer dan ook in **Afghanistan**. Niet minder indrukwekkend voor iemand als ik geboren in 1959 en daarom vrijgesteld van de dienstplicht. Ofwel de enige ervaring die ik in het dienen bezit is die van een mis dienen...

Maar nu mocht ik dus mee op werkbezoek naar de Jagers in Masar é Sharif. Een bezoek waarvan de hogere legerleiding zich eigenlijk afvroeg of dat – vanwege oplopende spanningen – wel door moest gaan. Maar we zaten al in het vliegtuig...

En wellicht zal iemand wel hebben gedacht, ach zo'n gouverneur zal zich misschien wel beter weten te redden dat een gewone Commissaris van de Koning....

Enfin, ik heb me aldaar - beschermd door zoveel goed getrainde Limburgse Jagers – geen moment onveilig gevoeld. Het was me in ieder geval een grote eer – én plezier - om deze Limburgers ook in den vreemde aan het – goede – werk te zien. Én de mannen de NAVO-medaille te mogen opspelden.

En ook nu dames en heren, zitten we dus weer samen aan tafel. Voor u allen weer even thuis in Limburg.

Want u weet wat ik graag zeg: 'Je kunt de Jagers wel uit Limburg halen, maar Limburg niet uit de Jagers.'

En ach, als u dan volgend jaar toch weer buiten de deur wil dineren, dan kan onze relatie dat heus wel hebben.

Want hoe zegt u dat ook weer: Voor elkaar, altijd!

En zo is het maar net, niet alleen voor de Jagers. Maar ook voor de Jagers en Limburg! Voor elkaar, altijd!